

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا غَدَاءْنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

62 İki denizin birleştiği yeri geçtikleri zaman Mûsâ genç arkadaşına, öğrencisine:

“- Kahvaltımızı getir. Gerçekten, biz bu yolculuğumuzda epey yorulduk” dedi.

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

63 Genç arkadaşı, öğrencisi:

“- Gördün mü? Kayada istirahata çekildiğimiz vakit, ben balığı unutmuştum. Onu şeytandan başkası bana unutturmadi. O şaşılacak şekilde canlanıp denizde bir yol tutup gitmişti” dedi.

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْنَعُ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

64 Mûsâ da:

“- İşte aradığımız yer orası” dedi. Hemen geldikleri yolu hatırlamaya çalışarak geri döndüler.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

65 Orada, dindar, ahlâklı, hayır-hasenat sahibi mü'min, salih kullarımızdan birini buldular. Nezdimizden ona rahmet, peygamberlik vermiştik. Yüce katımızdan kendisine ilim öğretmiştik.

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رَسُولًا ﴿٦٦﴾

66 Mûsâ ona:

“- Doğruyu bulmam için sana öğretilen ilimden, bana da öğretmen şartıyla sana yoldaş olabilir miyim?” dedi.

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

67 Sâlih kulumuz Hızır:

“- Sen benimle birlikte bulunmaya asla sabredemezsin” dedi.

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾

68 “- İç yüzünü bilmediğin, hakikatini kavrayamadığın bir şeye nasıl sabredersin?” dedi.

قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

69 Mûsâ:

“- Allah'ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olursa beni sabırlı bulacaksın. Senin icra planına karşı çıkmayacağım” dedi.

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْئَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

70 Hızır:

“- Eğer bana yoldaş olduysan, sana bilgi vermediğim, sırrını açıklamadığım bir konuda, bana sual sorma” dedi.

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾

★ 71 Bunun üzerine birlikte yürüdüler. Nihayet bir gemiye bindiklerinde, Hızır su seviyesine yakın bir yerden gemide delik açtı. Mûsâ:

“- Gemiye, yolcularını boğmak için mi deldin? Çok kötü, tehlikeli bir şey yaptın” dedi.

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

72 Hızır:

“- Dememiş miydim? Sen benimle birlikte bulunmaya asla sabredemezsin” dedi.

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾

73 Mûsâ:

“- Unuttuğum şeyden dolayı beni sorgulama, beni cezalandırma. Planımı gerçekleştirme gücünü kullanarak beni sıkıntıya sokma, zorluk çıkarma” dedi.

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

74 Bunun üzerine birlikte yürüdüler. Nihayet bir delikanlıya rastladıklarında, Hızır hemen onu öldürdü. Mûsâ:

“- Bir cana karşılık olmadan, kısas uygulama zarureti bulunmadan, masum bir cana mı kıydın?

Doğrusu çok kötü bir şey yaptın” dedi.”